

ה'תש"ד / י"ג / ט"ו
ה'תש"ד

ה'תש"ד / י"ג / ט"ו

מישיבה של ועדת החינוך והתרבות, שהתקיימה
ביום ד', כ"ו באדר ב', תשי"ד - 31.3.54,
בשעה 08.45.

ג. נ. ה. ג.

- א. רימלס - מ.מ. היו"ר
- א. ברמן
- ח. בוגר
- ק. כהנא
- א. מלפון
- ש. ספרי
- ד. נצר
- י. סמילנסקי
- א. רזיאל-נאור

מוזמנים:

ד"ר אבידור - סגן מנהל כללי של משרד החינוך
מר סלדמן - מפקח על פעולות הגדנ"ע במשרד
החינוך

ג. ד. ר. ג.

- מ. אונג
- מ. ארז
- ז. בן-יהושע
- ר. גברי
- ש. ירמין
- י. ש. רוזנברג

סדר-היום:

דיון על פעולת הגדנ"ע בבתי-הספר התיכוניים.
שונות.
= = = = =

היו"ר א. רימלס:

יושבת-הראש, הגב' ירמין, קבעה בסדר-היום של
ישיבה זו דיון על פעולות הגדנ"ע בבתי-הספר
התיכוניים. אני מבין שהיתה ליושבת-הראש מטרה מסוימת בהחלטה שאלה זו
לדיון בוועדה, אך מכיוון שהיא אינה מסתחמת בישיבה והואיל ונאגי מסדר
החינוך מאישים לדון על פעולות הגדנ"ע בכלל אני מוכן לקבל את הצעתם.

מר סלדמן:

ברצוני למסור תחילה על פעולת גדנ"ע השנים
הקודמות. לגדנ"ע קדם החג"ם, שראשיתו בשנת
1940, ואשר נוסד מטעם ועד החינוך ו"ההגנה". כמו כן, ארגן משה "ההגנה"
יחידת גדנ"ע מחוץ לכתלי בתי-הספר. לאחר מלחמת השחרור בוטל החג"ם
ובל הפעולות בין הנוער הוותיק לידי הגדנ"ע הפועל בין נוער החל
מכיתה ה' חיה נחת. עד לפני לוש שנים בוצעו פעולות הגדנ"ע בין הנוער
הלומד על-ידי מאיני ומדריכי גדנ"ע מבין תיילי צה"ל. אולם לפני
שלוש שנים, מכיוון שהגדנ"ע רצה להרויב את פעולתו בין הנוער העולה
ובמסגל ההתערוח, הוא הזניח במקצת את הנוער הלומד וההדרכה בבתי-הספר
נמשכה על-ידי שכירים שקיבלו מדי-ליצוג.

לפני שנה חל שוב שינוי בפעולות ההדרכה.
הצבא שוב לקח את ההדרכה לידיה והתלמידים קיבלו יומיים בתודש אימונים
מרוכזים. ההדרכה בוצעה על-ידי מאיני ומדריכי גדנ"ע במחנה אימונים
מיוחד הוקם על-ידי הצבא. אך אורה זו של הדרכה לא נתקבלה אל-דעת
הורים ומנהלי בתי-הספר. אחת הסיבות לזה היא שהגדנ"ע לא חסד נתן
את המדריכים הטובים ביותר. אילו היו שולחים למת-הספר מדריכים בעלי
השכלה גבוהה יתכן שהשפעתם על התלמידים היתה ניכרת, אבל הוטויה רבים
היו המדריכים בבתי-הספר התיכוניים בעלי השכלה עממית בלבד. הייתי אומר,

מר סלדמן:

לפיין להאשים כאן את מפקדת הגדנ"ע, כי היא איבלה את חלקה בחילויים, בהתאם לחומר האנושי הנמצא בעבר כולו. בכל אופן, מאד מנהלי בחי"הספר נמתחה בסורת חריפה על פעולות הגדנ"ע, והדבר החבטא גם בזה שהולמדיים לא היתהו ברצון בפעולות הגדנ"ע.

השנה הוחלף לעביר את פעולות גדנ"ע בבחי"הספר החינוכיים לידי משרד החינוך. עד כמה שידוע לי, לא היה משרד החינוך מעוניין בהעברה זו, הוא רק דרש שימסרו לידו את הפיקוח על פעולות הגדנ"ע. לרשות משרד החינוך אינם שומדים אותם האמצעים שימסרו לרשות משרד הבטחון. אין זה סוד, כי סגל ההדרכה של צה"ל שטיפל בעיקר בנוער הלומד מנה 850 איש, בו בזמן ש-1.4.54 יוכל משרד החינוך לעסיק לאותה המטרה רק 50 מדריכים. למשרד החינוך אין גם מחפנים, נשק וציוד וחר הדרוש לביצוע הדרכה. נדמה לי, שלמרות כל הקשיים הללו עלינו על המסלול הנכון ואנו מצטיינים כבר כיום פעולות הדרכה ב-67 בחי"הספר. אמנם ישנם בחי"הספר, בהם מקיף הגדנ"ע רק את הכיתות ה' ו', וזה בגלל חומר מדריכים. יש לאיין שיחתם של מנהלי בחי"הספר אל הגדנ"ע השתפר בשנה זו וגם קשרינו עם קצין גדנ"ע ראשי הם טובים מאד. לא מזמן מונה לתפקיד קצין גדנ"ע ראשי קצין אחר והוא מראה יחס כנה לשיתוף-פעולה עם משרד החינוך. העבא ממיד לרשותנו מחנה אימונים מרכזי בחיפה וכל הולמדיים הנמצאים במסגרת הגדנ"ע טעבליים במחנה זה אימונים מרוכזים במשך שבועיים בשנה. השנה שאחה כל קבוצה במחנה האימונים רק 10 ימים, כי הוחלטנו מאוחר בהדרכה. כל 10 ימים באה למחנה קבוצה בת 250 תלמידים מ-3 = 2 בחי"הספר ואנו מלמדלים שהמחזוריים יהיו לפי כיתות. הפיקוד על המחנה הוא בידי צה"ל, אך הפיקוח הוא בידינו והמדריכים הם שלנו.

בהתאם להסכם בין משרד הבטחון לבין משרד החינוך כוללת חכנית ההדרכה בגדנ"ע שתי ימות אימונים לשבוע במסגרת בחי"הספר, שבועיים על אימונים מרוכזים במחנה של צה"ל ו-6 ימי מחנות לשם הכרת הארץ. ימי המסעות אינם רצופים. אני צריך לומר, כי חכנית זו לא ניתנה לביצוע במלואה, היות והתחלנו לפעול בחי"הספר רק ב-15 בנובמבר 1953. מכיוון שער האריך זה היחה כבר קיימת בכל בחי"הספר חכנית לימודים ואי-הסדר היה ללבץ בה את חכנית פעולות הגדנ"ע, נאלצנו לקבוע חכנית לא אחידה לבחי"הספר השונים. ישנם בחי"הספר בהם ניתנת ההדרכה במסגרת חכנית הלימודים במשך עיתיים בשבוע, לרוב אחרי השעה השביעית או במקרה שיש שעה כנויה בחכנית הלימודים. ברוב בחי"הספר ניתנת ההדרכה במסגרת חכנית הלימודים שעה אחת לשבוע ו-4 שעות רצופות של אימונים בחודש.

העבא סופר
בבחי"הספר של-ידי חוגים חיליים, כמו חיל-אוויר, חיל הים, מודיעין-סיור, קשר, ותחנות וכו'. מדריכי גדנ"ע מספק משרד החינוך עומדים בקשר עם יוצני העבא ועוזרים להם לגייס תלמידים לחוגים החיליים. ההשחתות בחוגים היא על-חשבון זמנם של הולמדיים.

הפיקוח על פעולות הגדנ"ע במשרד החינוך מבוצע על ידי מספר אחד, על-ידי, ובסורת 3 מפקחים עוזרים, מסך 1 מל-אביב, מסך 1 עוזר בחצי משרה בירושלים, מסך 1 עוזר בחצי משרה בירושלים ומסך 1 עוזר במשרה שלמה בחיפה. הולמדיים של פעולות גדנ"ע קשה להשיגם ורגיל בבחי"הספר, כי הוא קטור בניחול מ-איומתן עם המנהלים שרדיין אינם רואים את הגדנ"ע כחובה.

כן עלינו לפקח על המדריכים, שקיבלנו אותם באמצעות מרכזים, אין בארץ מדריכים לסימו קורסים מיוחדים להדרכה בגדנ"ע. לאחר המכרז היו כ-186 מועמדים ומכיוון שדרשנו מן המדריכים שהיו בעלי השכלה תיכונית לפחות, בוגרי קורס קצינים ובטלי זיקה לנוסות הנוער או גדנ"ע בעבר, נחרנו מ-186 איש רק 73. מהם פוטרנו אחר-כך 4 מדריכים וקיבלנו 6 חדשים, ואני חושב שיש לנו כיום מדריכים טובים. בסיים המדריכים קלה יותר בירושלים ובחיפה, כי המסורות שלה נמצאים סטודנטים, וזה חומר אנושי מצויין. המצב קשה יותר ביחד חלמי הארץ. את השבועה יזלנו לחצאי משרות, ובדרך כלל איין בבחי"הספר אחד משרה שלמה למדריך. המצב עוד יותר קשה במקומות קטנים, כי שם נאלצים לצרף 4 = 3 בחי"הספר כדי לחת למדריך משרה שלמה.

גור.

סר פלדמן:

תכנית ההדרכה בגדנ"ע נקבעה על-ידי
 הצבא ומשרד החינוך לא הכניס בה שינויים,
 פרט להוספת אימונים בכפ"פ שהצבא ביטל, אך אנו
 לנו מספיק רובים לאמן בהם את החניכים. קצין
 גדינ"ע ראשי הגטיח להעמיד לרשותנו רובים.
 השנה נטינו לערוך טענות בטגרת שהיתה
 נהוגה בגדנ"ע על-ידי הצבא. האנא היה מספק
 למסעות כלכלה, אילוד, רופא, רכב, קשר וכו'.
 כדי לערוך מסע יש צורך לבדוק את הבטיחות,
 להכין סקומות לינה וכל תלמיד צריך להשתתף
 בהוצאות מסע ב-4 ל"י. הסדרים ייחסיים
 השקיעו עבודה טובה בגיוס תלמידים למסע,
 אך בטיחה ביקרום 580 תלמיד יהיו צריכים
 להשתתף במסע נדשמו רק 110. השתתפתי באסיפת
 הורים כדי להרגיע את חששותיהם
 לבטחון המסע, אך בטופו של דבר נתעוררה
 באסיפה בעיית התקציב.

בתקציב לגדנ"ע שהוצע על-ידינו נכללו
 גם 25,000 לירות להשתתפות בתקציב המסעות.
 משרד האוצר סחק את הכנסים וזהו
 טענה גדול מפני שעד הנהגד במפריל 1954
 היתה הנטיעה לסחנה האימונים בחלקה
 על-חשבוננו ובחלקה על-חשבון התלמידים.
 לאחר תאריך זה תתעורר השאלה
 כיצד לכסות את הוצאות הנטיעה לסחנה,
 ותלמיד שיודיע כי אינו יכול לנסוע
 מפני שאין לו כסף לא נוכל להכריחו
 שישלם ויטע. אני רוצה להדגיש,
 כי סחנה אימונים בגור סיכום האימונים
 ציית-הספר הוא הישג גדול, והוא עוזר
 הדים עיוניים בין כל התלמידים.

התקציב שהוצע על-ידינו לאימונים בבתי-הספר
 לא קוצץ בהרבה, אך קיום הסחנה המרוכז
 מוטל בספק בגלל חוסר תקציב. הצבא
 הודיע לנו שהחל מהנהגד במפריל 1954
 נצטרך אנו להל את הסחנה, והתקציב
 שדדשנו למסדה זו אינו מספיק. אנו
 דדשנו תקציב 350 בני-נוער בכל
 מחזור והצבא מוכן להעמיד לרשותנו
 סחנה נוסף. אולם הצבא הדגיש כי אין
 לו כסף להחזיק את הסחנה והתקציב
 שאושר לנו בהחלט אינו מספיק. בסחנה
 בו הוצאותם בכל מחזור 250 בני-נוער
 מחזיק הצבא 68 עובדים משלו ועוד
 6 מדריכים מסע משרד החינוך. לעופת
 זאת, באפשרותנו להחזיק רק 31
 עובדים על 350 בני-נוער. גם תקציב
 הכלכלה קוצץ לנו. הצבא הוציא על
 מכלל תלמיד 900 פרוטה ליום, כולל
 ציוד ועבודה. משרד האוצר קבע
 לנו משום מה תקציב של 650 פרוטה
 ליום לכל-תלמיד בסחנה, ונתברר
 לנו שהוא הסתמך בחישוביו על "הדטה",
 ששם חסרי-טוון בלבד עולים 650
 פרוטה ליום. לכן קיומו של סחנה
 אימונים מרוכז עומד עדיין
 בסכנת-שלילה.

מפעל ההתערות הוא מבצע של הצבא,
 אבל הוא מהיבוע הבא הוא יועמי תחת
 סיוענו. במפעל ההתערות הוחל לפני
 שלוש שנים, כאשר זרמה עליה גדולה
 מפרצות הכזרה. הכוונה היתה ליצור
 בטושבי-עולים גרעיני גדינ"ע
 עדין נוער שלא ישיך ללמוד. הצבא
 טייל לאחור כמחנות ילדים
 סטודנטי-עולים, על סוריהם, והילדים
 מקבלים במחנה שיעורי הגינה,
 שיעורים להכרת הארץ, טיולים,
 הח לומדים את חיי החברה
 ונוסף לכל מלהקים בלי שיעורים
 לפי התכנית הרגילה של בית-ספר
 יטודי. מבצע ההתערות מקיף
 תלמידי כיתות ז' ו-ח. המבצע
 הצליח יפה מאד, גם כלי לדעת,
 הוא עולה למדינה בהון תועלות.
 כיום מתקיים ב"שנלר" סחנה
 התערות, במצבים שם 84 תלמידי
 כיתות ז' ו-ח, יוצאי ארצות
 שונות, אשר באו לסחנה עם
 סוריהם. נוסף לזה נמצא בסחנה
 סגל של 19 אנשים. הנהגה
 הסחנה יפה מאד, התרבותם של ד"ר
 אבידור ומריסרין יתקרו יפה
 היתה טובה. הנערים מקבלים
 בסחנה גם תלבושת, כל מחזור
 שונה בסחנה חודש אחד.
 היה זה הישג גדול אילו
 ביתן היה לכלול במפעל ההתערות
 בית כל הנוער העולה.

משרד החינוך מוכן במפעל ההתערות
 והוא סקיים את הקשר בין הצבא
 לבין בתי-הספר. הצד השלישי
 שבמפעל הוא בזה שהצבא מגייס
 לתפקידי הדרכה בסחנות
 התערות את אותם המורים
 החיילים במילואים ועל-ידי
 זה פוגע בלימודים הסדירים
 בבתי-הספר.

או.

2. עפ"י:

באשר כוון להגדנ"ע פועל ב-67 בתל-אספר.
במיזם סקוטות במצאים בתל-אספר מלה?
האם הגדנ"ע פועל רק בקרב הנוער הלומד, או שהוא מקיף גם את הנוער
במושבי-עולים ואינו מקבל חינוך תלמודי?
האם המועדות בהם נמצאים ילדים במסגרת מפעל
ההתערות הם מחנות קבע, ואם כן - האם ישנן גם מיזמי-התערות?
הא הוצאת תלמידים ל-10 ימים בשנה למחנה
גיוניס מרוכז אינה פוגעת במהלך תקין של לימודים?

ועתה מספר הערות. בזמנו ביקרנו במפעלי הגדנ"ע,
כמעט הוא נמצא עדיין ברשות משרד הבטחון, והרושם שלנו היה טוב מאד.
את מחנות ההתערות לא ראינו. אנני מחייבת את העברת הגדנ"ע ובתל-אספר
לידי משרד החינוך וסכחתי כאשר נודע לי על קיום ההעברה, אך יחד עם
זאת עלי לציין, שהמדיניות הראויה בגדנ"ע בעת ביקורנו, שהיו מבין
חיילי צבא קבע, עשו רושם טוב מאד ונזכר שהם עושים עבודתם ברצינות.

כאשר רציית בתקציב משרד החינוך 500,000 לירות
לפעולות גדנ"ע ובתל-אספר בתעוררה מצלי השאלה מה גודל אותם הילדים
שמינם פגיעים לבתל-אספר תלמודיים. קצין גדנ"ע ראשי הקודם, גלורף/מ עצמון,
מסר בזמנו שמטרת ההתערות היא לא הכרת הארץ כי אם חינוך לפזרות טובה.
גישה זו קפטה לי מאד, מפני שהיא בדרך כלל חסרה. כאשר רציית את הסכום
המקצב לפעולות גדנ"ע ובתל-אספר ולעזרתו את תקציבה הזעום של לשכת
הנוער למילי את עצמי את אי-אפשר לאחד באופן מהותי את שני הטעמים.
וכאן בדיוני לשאל האם ישנו מיזם שיתוף-פעולה בין הגדנ"ע לבין לשכת
הנוער בפעולה בין הנוער במושבי-עולים ומעברות?

3. סטילנסקי:

הקושי של הגדנ"ע כיום הוא בזה שבזמנו האיסון
כלפיו מסד בתל-אספר. והשאלה היא כיצד אפשר
לעודד ולרכוש מחדש אסון זה מצל ההורים והסורים כאחד. לא רק מספר
המדיניות קובע את הצלחת הפעולה, אלא גם הכשרתם ואפירותם לעמוד בפני
כיתה של בני-נוער.

כמו כן, מתעוררת השאלה מהו הקשר בין פעולת
גדנ"ע לבין מחנך הכיתה. האם היעה בה מקיימים פעולה היא עבוד המחנך
שעת-פנאי, או שמא הוא מרגיש שעליו לקחת חלק בפעולה? במידה שישנם
בתל-אספר תלמידים מחנכים צעירים, שיש להם קשר לפעולות צבא,
הם יכולים להיות גם מדריכי גדנ"ע. כל זמן שפעולת גדנ"ע תיעשה כפעולת-
שוליים לתכנית בית-הספר ויהיו המדריכים טובים כאשר יהיו, היא לא תהיה
בעלת-חשיבות ובעלת-עורך געני התלמידים אם לא תיעשה על-ידי הישהו
שהוא מרכז בית-הספר. הוא הדין לגבי מנהל בית-הספר. בדיוני לדעת מה
נעשה בשטח זה, כדי שהגדנ"ע יהיה חלק מורגני מתכנית בית-הספר ויזכה
למותה תשומת-לב והערכה בה זוכה כל מקצוע אחר.

הסיולים והכרת הארץ הם מתמיד החלק החלש ביותר
בפעולות גדנ"ע. אנני חושב שתלמידים השתמשו בסיולים במסגרת גדנ"ע לאו
דווקא בגלל חוסר כסף, בשאלת השאלה, אם התלמידים, הסורים וטנהלי בתל-
אספר מרגישים שיש הבדל איזה שהוא בין שיעורי ספורט לבין פעולות
בגדנ"ע.

מה גודלן של המפעל במגד-אורה? האם הוא
נמשך עדיין, ואם כן - במיזם אופן? על חשיבות הפעולה עצמה אין להרבות
בטלים, אך נדמה לי שגם היא הגיעה במרוצת השנים לידי דעיכה, ולא רק
במשטת התלמידים.

אשר למפעל "סיפון", אותו המפעל המורכב
מתנדבי ירושלים שיוצאים ללמד עברית במעברת תלפיות, האם גם גדנ"ע
משתף פעולה במפעל זה?

הצו"ר א. ריימלס:

אנו רוצים כי עברו על הגדנ"ע גלגולים רבים
מאד, וזה כנראה מתוך הסיבה שהרעיון שהיה סובח
משרדו של מפעל זה לא מצא גורם המעשה שתניח את הדעת. יתכן לאנשי
משרד הבטחון נכחו לדעת המפעל הגדנ"ע לא התנהל כראוי בעת שהיה במסגרת
משרד או שפשוט מקוצר-רוח להסתין לנוצאות החליטו על ההעברה, כי אחר
הדברים לאנו סובלים מהם הוא חוסר סבלנות לתקן כשלונות ובמקום זה
מבצעים ריאורגניזציה. המליצה הזאת להשיג הישגים ניכרים מוך זמן קצר

היו"ר ג. ריפלס:

עולה בכסף רב, במקום שישאפו להישגים בקנה-מידה צנוע יותר שאפשר להשיגם על-ידי עבודה אפורה בששן זמן מסוים.

אנו עומדים עתה בפני צורה חדשה של

גדנ"ע ובשאלת השאלה מהי מטרתו של מפעל זה, והאם בגלל המטרות המשתלבות בו במקרה הכרחי בכלל לקיימו. קיים במדינה שירות צבאי של שנתיים וחצי ותוך זמן זה אפשר להטפיק דברים רבים. ישנן מדינות החו"ליות להחזיק צבא עממי על בסיס רחב והן עושות זאת או על-ידי חינוך טרום-צבאי כמו בשווייץ, או על-ידי פיתוח הערכים הילכודיים הדרושים לחייל טוב במסעדות מרגוני ספורט. באורה זו מפתחים טשטע, מחריות קולקטיביות, כושר גופני ויזיעות טכניות מסוימות. אומרים שצער אשר היה חבר בתנועות צופיות ולמד שם ערכים צופיים הוא אחר-כך גם חייל טוב. בשאלת השאלה האם אין אנו מסייבים מתוך אינרציה לקיים מסגרת מסוימת, אף כי המגמה עמדה כבר אינה מקטופלית; בשאלת השאלה האם הגדנ"ע מצדיק את עצמו מבחינת הנוצר אותו הוא מקיף.

לכל מפעל צריכה להיות מגמה ברורה והדוגמה

הטובה לערבוב תחומים הקיים אצלנו היא שאלתו של חה"כ ממילנסקי ששאל אם הגדנ"ע פועל גם בין נוער עולה, זוהי פעולה חינוכית שאינה שייכת לגדנ"ע, אלא צריכה לבצעות על-ידי מרגוני נוער ובתי-ספר. אין הגדנ"ע צריך לטפל בדברים גורמים אחרים היו צריכים לטפל בהם ונכשלו. אני שואל את עצמי האם בכלל לא כדאי לחשוב על רביזיה של מפעל הגדנ"ע. אין כל צל של ספק שיש לחנך את הנוער בדריכות צבאית, וטוב שזה משתלב בערכים רוחניים, אבל אולי כדאי לחשוב על דרכים אחרות לסמן חינוך מעין זה. אינני רוצה לקבוע מספרות בענין זה, זהו רק חומר לסחבה.

לא רצוי שתהיינה קיימות שתי מסגרות

לפעולות גדנ"ע: אחת לנוער לומד ואחת לנוער מחוץ לבתי-הספר. לעומת זאת, אם פעולות גדנ"ע יתנהלו רק במסגרת חינוכית בשיתוף עם הצבא, תמהווה שכבת נוער שבהנה סכל הנהגות, ואילו הנוער שאינו לומד ושהוא זקוק לחינוך אולי יותר מהנוער שבבתי-הספר התיכוניים, ישאר מחוץ למסגרת גדנ"ע.

מפעל ההתערות הוא רעיון נפלא, אבל בשאלת

השאלה אם אפשר לחנך לאזרחות טובה על-ידי מתן זריקות סינתטיות. לפעמים פעולה חלקית גרועה מחוסר פעולה בכלל. מפני שהיא משחררת את המצפון מכל דאגה. לכן כדאי אולי לחשוב על ביצוע ההתערות במופן אחר.

בעיית הכסף לפעולות גדנ"ע מסבכת את העניינים,

מפני שהגדנ"ע הוא חובה, ובעד פעולה שחובה להשתתף בה אי-אפשר לדרוש תשלום.

אני חושב שבחוצאה מהעברת הגדנ"ע לידי משרד

החינוך ישופרו הקצרים עם בתי-הספר. ואולי גם שמשרד החינוך יערוך למדריכי הגדנ"ע בזמן החופש קורסים לבעיות נוהל, כי ישנם מדריכים שמחנך חוסר התמחות בבעיות אלו עלולים לגרום לסכסוכים עם בתי-הספר.

האם התלמידים אינם מילמים עבור טיולים

כפרית:

הנוערים מטעם בית-ספר?

טיולים מטעם בית-ספר הם רשות בעוד שהסתתפות

היו"ר ג. ריפלס:

במסעות גדנ"ע היא חובה.

שמענו כאן שהגדנ"ע מקיף 67 בתי-ספר תיכוניים.

א. רוזנבל-באור:

האם כלולים בהם גם בתי-ספר דתיים,

כי בשנת הלימודים הקודמת היתה מחלוקת יסודית בין הגדנ"ע לבין בתי-ספר דתיים שלא לקחו חלק בפעולות הגדנ"ע? בבית-ספר עירוני תיכון ב' בתל-אביב, שהוא בית-ספר דתי, ישנן כיתות המשתתפות בגדנ"ע ואילו כיתות מקבילות אחרות אינן לוקחות חלק. מה קנה-המידה להשתתפות בגדנ"ע? באיזו מידה ישנה בגדנ"ע מסגרת המתאימה לבתי-ספר דתיים, בה יכולים התלמידים לשמור על ההו"ל הדתי, כדי שלא יהיה שוב עדים לטענות, כפי שזה קרה אשתדק? מהי הסתתפות הבנות בגדנ"ע? מהו מספר מדריכות טכנולוגיות גדנ"ע?

זו.

א. רזיאל-נאור: אשר לתקציב המסעות, מטור להטיל תשלום על בסיס על פעולות שהן חובה. מטבח גדנ"ע הוא/ל התנדבות אבל לא יתכן שחלק מהילדים הנמצאים במסגרת גדנ"ע יצאו למסע ומילוי חלק מהם, שגם הוא נמצא בגדנ"ע, לא יצא מפני שלא יהיה לו הכסף לשלם עבור ההוצאות. בעיית התקציב היא בעיה חסורה, אבל יש לחפש לה פתרונות, ויתכן שמפטר ליצור קופות-חסכון ליד הכיתות וליד בית-הספר.

פעולת

מאד מי באה הדרישה להעביר את/גדנ"ע בבתי-הספר התיכוניים לידי משרד החינוך? יש לי הרושם שמשרד החינוך לא יש לקראת העברה זו ומפ לא דרש אותה. מה, אם כן, היו הנימוקים שהכריעו בעד ההעברה? בשנה שעברה הצינו בסיוור במפעלי הגדנ"ע, ומינו דברים חשובים ומעניינים מאד, ומינני יודעת מה האדיק את הדרישה להעברה. מינני גם מינני יודעת את יישטר להגא הצביון של חינוך טרום-צבאי, ולדעתי, אף חינוך טרום-צבאי שניתן לשיעורים סביב תועלת, הן בו בזמן שהוא נהפך לתהליך לדבר מה אחר, גם דבר זה אין משיגים. מט רוצים שהגדנ"ע יחנך לאזכרות טובה וחינוך זה ניתן לשיעורים, נדמה לי שאין מצליחים להקנות בדרך זו את החינוך הטרום-צבאי ולא את היסודות לאזכרות טובה. תפקידו העיקרי של הגדנ"ע הוא ביצירת רוח בקרב הנוער, ביצירת אווירה של נכונות לוותר על הנוחיות האישית למען דבר מה גדול יותר. ונשמלת השאלה באיזו מידה ערכים אלה עשויים להישטר כאשר פעולות הגדנ"ע נמצאות במסגרת משרד החינוך. מינני אומרת זאת, לא מפני שאני מטילה ספק בכשרו של משרד החינוך, אלא מפני שאינני יודעת באיזו מידה הסדריכים שנתקבלו להדרכה בגדנ"ע מתאימים לתפקידם.

מפעל ההתערות הוא מבצע יפה מאד, אבל נשאלת השאלה מה נשטר לילדים אלה כאשר הם חוזרים הביתה אחרי ששהו חודש במחנה ההתערות. האם הם יכולים להפיק בסביבתם את הדגירה היפים שרכשו להם במשך החודש הזה? לי נראה שיש לגייס את תלמידי השמיניות ולהביאם למעבדות ולמושב עולים, נוסף להוצאת ילדים מן המעבדות במסגרת מפעל ההתערות.

ד. נצר: הגדנ"ע בבתי-הספר - לשם מה? אם מטרת הגדנ"ע היא חינוך גופני, מדוע מי-אפשר לכלול זאת

במסגרת פעולות ספורט?

אם פעולת הגדנ"ע מתנהלת גם בין תלמידי בתי-ספר יסודיים, הרי נמצאים במסגרת חינוך חובה נערים עד גיל 17 הלומדים בבתי-ספר ערב. האם גם בבתי-ספר ערב מתנהלות פעולות גדנ"ע, ואם לא - מדוע לא?

לפני שנה קיימה הוועדה דיון בבעיות גדנ"ע, אך לא הטיקה מסקנות, מתוך הדיונים הועלתה השאלה מהי המסגרת הרצויה שתעטוק בפעולות גדנ"ע. היתה לי אז ההרצאה שדוב הדעות שהובעו בעת הדיונים היו בעד זה להפעולה תיעשה במסגרת משרד החינוך.

יושב-ראש הוועדה אחר בצדק שאכלנו מכהרים יתר על המידה לקבל הישגים מסשיים. לדעתי, השאלה הקרדינאלית שצריכה לעטנד עתה בפנינו היא מי מטפל במפעל הגדנ"ע ובאיזה כלים. אם מפעל זה מופעל על-ידי משרד החינוך מבעי הדבר שחוג יופעל במסגרת חינומית, אלא שגז נשאלת השאלה כיצד לכלול בגדנ"ע את גותם בני-הנוער שאינם לומדים בבתי-ספר תיכוניים, או שמא צריכות להיות שתי מסגרות: אחת לנוער לומד ושניה לנוער מחוץ לבתי-ספר. אין לשכוח, כל לנוער העולה לרוש מסון גופני לפני הצגא יותר מאשר לנוער הלומד.

הייתי רוצה לדעת האם זה כבר מוחלט שגדנ"ע בבתי-ספר תיכוניים נשטר ברשותו של משרד החינוך.

ק. כהנא: מה"כ רזיאל-נאור שאלה כבר חלק משאלותי בקשר להורי הדתי בגדנ"ע. הייתי רק מבקש לדעת כיצד נשטר ההורי הדתי במסגרת מפעל ההתערות.

ח. בוגר:

ליאלה שושגלה כאן בקשר לאורך בקיום
גדנ"ע בכלל, אני רוצה לענות שגם
יכולים להסתפק בקיום צבא בלבד, אלא העם כולו צריך להיות טוכן להגנה.
בתי-הספר טובלים הפרעות מפעולות גדנ"ע כשם שהם טובלים בכל תנועת-נוער
אחרת. אני חושב שעלינו לקבל בברכה את העברתה של פעולת גדנ"ע בבתי-ספר
למשרד החינוך, אשר תהיה פעמה המסך של הלימודים ולא דבר מיוחד בטינו.
אני מקווה שהגדנ"ע יכלול את כל חוגי הנוער ולא תהיה כפילות בינו
לבין תנועות-הנוער.

בקשר לבעיית הסדריכים בגדנ"ע, יש לשים
לב שהסדריכים הבאים להדריך נוער בבית-ספר תיכון תהיה להם הכנה
וידיעות מספיקות לכך.

אשר לנוער שאינו לומד בבתי-ספר תיכוניים,
נעשו מסיונות להדריך נוער זה במחנה גדנ"ע המשותף גם לנוער הלומד,
כדי שלא תהיה תהום בין שני חלקי הנוער.

אחד לתקציב לטיולים אני רוצה לציין,
שבגישוניה "הרצליה" למשל, הטיולים הם חובה ויחד עם תשלום שכר-לימוד
מילסים החורגים גם תשלום קטן לכיסוי הוצאות הסדריכים הנוערים במשך שנת
לימודים. אותו ההסדר אפשר לאמץ גם בבתי-ספר אחרים.

אני מסכים לכך שיש להתחיל את פעולות הגדנ"ע
כבר בכיתות ז' ו-ח' של בית-הספר היסודי. הדרכה זו אריכה להעשות
בשילוב כוחות מבטיים אשר יעמדו תחת מרות משרד החינוך.

ד"ר אבידור:

אני ממשיך לי שהדיון על גדנ"ע לא יהיה
שלם כל עוד לא ישתתפו בו גם נציגי משרד
הבטחון והנועדה בנדאי תחליט לשמוע גם אותם לצד הפגרה.

בינתיים נענה על חלק מהשאלות וזמר פלדמן
ישלים את דבריו.

עד נובמבר 1953 היו כל פעולות גדנ"ע
מרוכזות בידי משרד הבטחון והצבא. פעולות אלו ניהלו על-ידי המחלקה
לגדנ"ע שבמגף הנוער והנח"ל של משרד הבטחון. כמו כן, ישנו במסגרת
הצבא קצין גדנ"ע ראשי.

בשנה שעברה הקיפו פעולות הגדנ"ע שבוצעו
על-ידי הצבא פחות מ-10,000 בני-נוער, בתוכם נוער לומד ונוער הנמצא
מחוץ למסגרת בית-הספר. אולם רוב הפעולות בוצעו בבתי-הספר. משרד החינוך
השתתף במסגרת בורשה המשותפת לעניני גדנ"ע, שהיתה מורכבת מנציגי משרד
הבטחון והצבא, ואף תרם מדי פעם בפעם את חלקו על-ידי שליחת חוזרים
לבתי-הספר וזמן עידוד, אבל לא היתה לו השפעה של ממש וגם לא פיקח
על הפעולות בבתי-הספר. דבר זה גרם לעמים קרובות לידי מי-ההנהגות בין
סדריכי גדנ"ע לבין הנהלת בית-הספר, כי לסדריכים יעמדו במגע ישיר
עם בתי-הספר, על אף מסירותם הגדולה לענין עצמו, לא היתה גישה מתאימה
למנהלים, למורים וגם לא לתלמידים. כתוצאה מזה התפתח יחס שלילי
מליהם מצד הסדריכים, מצד הנהלת בית-הספר ומשגרוע יותר - אף מצד התלמידים
עצמם. התלמידים לא היו משתתפים ברצון רב בפעולות גדנ"ע ובגוע ההשתטות
פשוט ביניהם.

בשנה שעברה נוכחו לדעת, כי הוצאת ילדים
ליומנים בחודש לאטונים גורמת להפרעות חמורות בלימודים, מפני שהילדים
לא היו לומדים גם יום לפני היאמה וגם יום שלאחריה. היתה המנגדות
גדולה להסדר זה מצד הנהלת בתי-הספר ואף מצד התלמידים עצמם. לכן
התחילו לדון על השפעת משרד החינוך על פעולות גדנ"ע בבתי-הספר.
מנהלי בתי-הספר דרשו שתהיה למשרד החינוך השפעה כזאת, וגם המשרד
עמו תבע אותה. בהקבלה לדעה זו הלך והתפתח במשרד הבטחון הרעיון
שיש להעביר את עיקר פעולות הגדנ"ע מן הנוער הלומד אל הנוער העולה
והעובד. רעיון זה התגבש בעיקר לאור העובדה שמבחינת קציבים ומבחינת
כוח-העבודה הדרוש להדרכה לא יכלו פעולות גדנ"ע להקיף את כל הנוער
בגיל 18 - 14 הנמצא בארץ. ואם עד לפני שנה 80% מפעולות גדנ"ע התנהלו
בין הנוער הלומד החליט הצבא לשנות את הפרופורציה ולנהל את רוב הפעולות
בקרבת הנוער העולה והעובד.

ד"ר גבידור:

בגלל אי-שביעות רצון מפעולות גדנ"ע שנוהלו על-ידי משרד הבטחון וכתוצאה משגיפתו של משרד הבטחון להעביר את עיקר הפעולה לנוער העולה קיבלנו בראשית שנת תשי"ד ידועה ממשרד הבטחון שפעולות גדנ"ע בבתי-ספר תיכוניים יועברו לטיפולו של משרד החינוך. משרד הבטחון הבטיח תקציב לפעולות גדנ"ע בין נוער לומד עד 1.4.54 ואילו החל מתאריך זה יהיה על משרד החינוך לדאוג לתקציב. הצבא ימשיך לטפל בנוער העולה, ואף יגביר את פעולתו בשטח זה, ונוסף לכך ישארו בידו כמה פעולות חלקיות המתנהלות בבתי-הספר, כגון החוגים החיליים. כן ימשיך הצבא לנהל בחופשי הקיץ קורסים למכיל"ם גדנ"ע אף מבין הנוער הלומד. החלט, כי גם בעתיד יימשך שיתוף-הפעולה בין משרד החינוך לבין משרד הבטחון. לאחר ההעברה למשרד הבטחון בנובמבר 1953 דרשו אנשי הצבא שהשם "גדנ"ע" ישאר רק לגבי פעולות הסנהלרות על-ידי הצבא, ואילו הספעל שהועבר למשרד החינוך ישא את השם חט"צ - חינוך טרום-צבאי. אנחנו מצדנו התנגדנו לכך בטענה שהשם "גדנ"ע כבר קנה לו פופולריות מסוימת, ואסורנו כי לא רצוי להפריד כל-כך בין הפעולות לנוער עולה ועובר לבין הפעולות בין הנוער הלומד. על-כל-פנים השם גדנ"ע נשאר גם לגבי פעולות הסנוצעות על-ידי משרד החינוך.

לאחר ההעברה לא נותקו היחסים בין משרד החינוך לבין משרד הבטחון והצבא. לא זו בלבד שהוועדה המשותפת של שני המשרדים מטפלת גם בבעיות גדנ"ע בבתי-הספר, אלא העזרה מצד הצבא עוד תלך ותגדל. מר פלדמן אמר אמנם שתקציב סחנה האיטונזים קוצץ, אבל אנו מקווים שעל-ידי שיתוף-פעולה מצד הצבא נוכל לסצוג הסדר לבעיה זו.

הצבא פועל כיום בין כ-2000 בני-נוער עולה, שבזלקם הגדול לומדים בבתי-ספר לנוער עובדים. נוסף לזה, מקיים הצבא שיתוף-פעולה עם גופים אחרים, כגון ויצ"ו המחזיקה חוות בעפולה ובעין-זיתים שמליהן שולח הצבא נוער עולה. כן מתכוונן הצבא להרחיב בהרבה את הפעולה בקרב הנוער בישובי-עולים והוא מקווה להקיף כ-10,000 בני-נוער.

אם כי העברת פעולות גדנ"ע למשרד החינוך בוצעה רק לפני חמישה חדשים אפשר כבר לסכם כמה מן התוצאות, ואציין תחילה את התוצאות הטובות. ראשית, שורת רוח טובה יותר מאשר משתקד וההיענות מצד הסנהלים והתלמידים כאחד היא הרבה יותר טובה. נגע האשתטטות מצד התלמידים כמעט וחלף. ואם כיום, בתקציב לא גדול, הצלחנו להקיף קרוב ל-10,000 בני-נוער - ואין אנו כוגלים את כל הכיתות בבתי-הספר, אלא רק את הכיתות ט' עד י"א - הרי זה הישג שאפשר לקבל סיפוק היסבונ תוצאה טובה אחרת שהשיגנו היא סציאת פתרון לחיכוכים ששררו בין הגדנ"ע לבין בתי-ספר דתיים. בשנה שעברה בתי-ספר תיכוניים של המזרחי כלל לא השתתפו בפעולות גדנ"ע, ולמרות המשג-נסמן שהתנהל עם נציגי הצבא קשה היה ליישב את ההידורים. אמנם תרם אלה לא נפתרו לגמרי, אבל גם מצד בתי-הספר התכוניים הדתיים יש כבר היענות יפה והשתתפות. ישנה הבנה מלאה גם לגבי ההווי הדתי בספעל ההתערות. הפתרון המלא לא נמצא עדיין, וזה מפני חוסר מדריכים דתיים בגדנ"ע. בסחנה האימונים המרוכזי ישנם כבר כל התנאים הטבטיחים שפירת הווי דתי.

הקושי העיקרי שאנו נתקלים בו בקשר לפעולות גדנ"ע הוא סחסור במדריכים. כדי שצעיר יהיה מתאים לתפקיד הדרכה הוא צריך להיות לא רק סחנך אלא גם בעל הכשרה צבאית. פתרון חלקי לבעיית המדריכים נמצא בירושלים ובחיפה, שם ישנם סטודנטים בעלי עבר צבאי ורטה סטוייטת, והם מביאים את הדעת פחות או יותר. גם מבחינה פרופסיונלית-תקציבית ישנן בעיות עם המדריכים. על-פני דרששת משרד הבטחון וצבא קבענו להם משרה של 30 שעות בשבוע ומשכורתם היא כמשכורת המורים של בתי-ספר יסודיים. עתה דורשים המדריכים, באמצעות מרכז המורים, כי משכורתם תושווה למשכורת המורים בבתי-הספר התיכוניים ומספר השעות לשבוע יועמד על 24. הם טוענים, כי גם למורי התעטלות בבתי-הספר התיכוניים אין השכלה גבוהה ובכל זאת הם מלמדים רק 24 שעות לשבוע. תשובתנו על דרישתם היא

ד"ר אבידור:

שהם עובדים ארעיים ואין להם הכשרה פדגוגית, בעוד שטורי התעמלות חייבים לעבור לפחות את המדרשה לחינוך גופני. נוסף לכך הגד"נע לא נחשב עדיין למקצוע רגיל בבית-ספר תיכון. אם נקבע לטורכי גד"נע המדריכים את הנוער הלומד משכורת אקדמאית עלול דבר זה להזיק לפעולות גד"נע בין הנוער העולה והעובד.

חבר הכנסת רימלס שאל מה היא מטרת הגד"נע. לדעתי שאלה זו טעונה דיון מעמיק, אך נראה לי כבר עתה, שיש להפריד בין גד"נע בבתי-הספר התיכוניים לבין פעולות גד"נע בקרב הנוער העולה. פעולת גד"נע בבתי-הספר התיכוניים נראית לי כפעולה של קבע אשר מטרתה העיקרית היא החינוך הטרומי-צבאי ולא חינוך לאזרחות, אשר לו חייב לדאוג בית-הספר התיכון.

פעולת הגד"נע בקרב הנוער בישובי עולים צריכה לדעתי להיות מתוכננת לשנים מספר בלבד וכאן יש לשים את הדגש על חינוך לאזרחות. פעולות הגד"נע במקומות אלה צריכות להקיף גם נוער שהוא למטה מגיל בית-ספר תיכון, ואני מקווה שהצבא יקיף בפעולותיו גם את תלמידי כיתות ח' של בתי-הספר היסודיים.

אשר לפעולת גד"נע בין הנוער העובד, היא צריכה להתנהל במסגרת בתי-ספר ערב לנוער עובד, כדכל הנוערים שהתחילו לעבוד בגיל צעיר ולא סיימו את בתי-הספר העממיים חייבים להמשיך את לימודיהם בערב.

התחלנו עתה לנהל מסא-ומתן עם אנשי הצבא על הפליכת גדנ"ע למקצוע רגיל בבית-הספר, מקצוע שייבחנו בו ויקבלו ציונים. תלמיד שהיה במסגרת גדנ"ע במסך 4 - 3 שנים יקבל תעודה ובנואו לצבא הוא יהיה בין המועמדים הראשונים לקודם קצינים ולחילות שונים. הוא גם לא יצטרך לעבור את ההכשרה היסודית ודבר זה יחסוך כספים למדינה. החינוך הטרומי-צבאי צריך להיות מטרתו של הגדנ"ע.

חה"כ כפרית שאלה על פעולת גדנ"ע במושבי עולים. משרד החינוך אינו פועל במקומות אלה. שם הפעולה מתנהלת על ידי משרד הבטחון והצבא.

נשאלה כאן שאלה אם 10 הימים של האימונים במחנה האימונים מרוכז אינם מהווים הפרעה חמורה ללימודים. ברור, שזוהי הפרעה, אך לקראת שנת הלימודים הבאה אנו מתכוונים להתחיל במסא-ומתן עם מרכז המורים על הצרכת הלימודים בבתי-הספר התיכוניים ב-10 ימים. כיום חופש הקיץ בבתי-הספר התיכוניים ארוך ב-10 ימים החופש בבתי הספר היסודיים. כמו כן, במסך 10 ימי האימונים בשנה, כאשר התלמידים נמצאים במחנה האימונים, רוב המורים אינם עובדים.

אשר לשיתוף לשכות הנוער בפעולות הגדנ"ע בקרב הנוער במושבי עולים, אנו מקיימים עתה ועדה משותפת כדי לטכס עצה כיצד להגיע לשילוב שני הגורמים, לפחות באותם המקומות בהם לשכת הנוער פועלת.

חה"כ סטילנסקי שאל כיצד אפשר לחדש בקרב הנהלות בתי-הספר והתלמידים את האימון כלפי גדנ"ע. כבר השנה אנו טוצאים המקדמות בשטח זה. אינני אוסר שכנה פתחנו את השאלה. אחרי פסח נרצוננו לכנס את המורים והמנהלים ולשמוע את הערנותיהם לפעולת גדנ"ע במסך שנה זו.

את חוות באר-אורה מקדיש הצבא בעיקר לנוער העולה והעובד. מטנם הוא מוכן להעמיד את החווה גם לרשות הנוער הלומד, אך הוצאות הנסיעה לבאר-אורה הן למעלה מיכולתם של התלמידים. בית-הספר הריגלי בחיפה ניסה להביא את תלמידיו לשם, אבל הוא סיים את הטבצע הזה בגרעון עצום, כי הוצאות נסיעה לתלמיד עלו 35 לירות. נוער עולה ועובד מוטע לבאר-אורה על חשבון הצבא.

ד"ר אבידור:

הצד החינוכי של מפעל ההתערות עובר לידי משרד החינוך. אנו סבורים כי זהו מפעל יפה מאד, אלא שהוא עולה לנו בזמן רב, שהיה של חודש במחנה צבאי ולימוד לברית חדשים הם חוויה עצומה לילדים משובי עולים, אבל כל זמן שפעולה זו מטתיימת אחרי חודש ומין לה המשך כאשר הילדים חוזרים לבתיהם, היא גם לא בעלת ערך רב. לכן אנו סבורים שבמפעל ההתערות יצטרכו בעתיד להכליל רק ילדים מאותם הישובים בהם פועל גם הגדנ"ע, אשר ימשיך אחר-כך מה שהוחל בו במפעל ההתערות. ממלכתיים הוצאנו חוזרים לבתי-ספר/בקשר להשתתפות במפעל ההתערות. אנו סנהלים עתה ששא-וטמן על שמירת ההווי הדתי בתוך מחנות ההתערות ובקרוב נשלח חוזרים גם לבתי-הספר הדתיים הממלכתיים.

אחד הפתרונות למציאת כסף למסעות ולטיולים היא הכללת טכום קטן למטרה זו בשכר-הלימוד. ידוע לי גם שתלמידים במקומות שונים עורכים לפעמים נשפים ובצורה זו אוספים כסף. יתכן שגם מתקציב שלנו נוכל לעזור למיעוטי היכולת.

ברצוני להדגיש למשרד החינוך מטפל בפעולות גדנ"ע בבתי-ספר על-יסודיים ובמידה קטנה מאד, במסגרת מפעל ההתערות, גם בבתי-הספר היסודיים. גם פעולת גדנ"ע בבתי-הספר החקלאיים והמקצועיים היא בטיפולנו. כן אנו עורכים בכל תוקף על כך שפניות הצבא לבתי-הספר בקשר לחוגים החיליים לא תהיינה ישירות, אלא באמצעותנו. גם הפעולה בבתי-ספר לנוער עובר היא באמצעותנו.

מר פלדמן:

כיסים שלפני הקמת המדינה היתה מטרת גדנ"ע ברורה ביותר, והמחלת ששכה את הנוער. כיום אין לגדנ"ע מטרה ברורה, פרט לחינוך טרום-צבאי. הגדנ"ע צריך להכין סגל מפקדים ומדריכים לצבא. אם נער ידע שהשתתפות בגדנ"ע במשך שנים מספר וקבלת תעודה על כך משחררת אותו מהאימונים היסודיים בצבא והוא מועמד לקורס קצינים הוא ישמח לקבל את הציונים הטובים ביותר.

אנחנו פועלים ב-11 בתי-ספר מקצועיים, אבל הפעולה שם היא קשה מפני שהנערים לומדים עד שעה חמש. לכן היינו נאלצים לקבוע את פעולות גדנ"ע ליום אחד לחודש בלבד.

ישנה כפילות מסויימת בין גדנ"ע לבין תנועות נוער, אשר מדריכות את הנוער בתרגילי צבא. עלי לציין, שבאימונים בגדנ"ע הדגש הושם בעיקר על תרגילי שדה, מטווח, ג'ושו, טופוגרפיה וכו'.

פעולות גדנ"ע בבתי-הספר החקלאיים מבוזעים רק 4 - 3 פעמים לשנה, במשך 3 ימים מרוכזים בכל פעם.

התחלנו לפעול במקצת גם בבתי-הספר הדתיים, אך מחסור במדריכים דתיים בגדנ"ע מונע את התפתחות פעולה זו.

כן קיים בגדנ"ע מחסור במדריכות.

שאיפתנו היא שהגנות תודרכנה על-ידי מדריכות והבנים על-ידי מדריכים, אבל עדיין לא השגנו זאת.

נשאלה כאן שאלה אם קיימות פלינות משק במחנה האימונים המרוכז. התכנית במשך 10 ימי שהותם של התלמידים במחנה היא כה גדושה שאין מקום לזה. אך יתכן שנוכל בעתיד שוב לשלוח תלמידים למשקים, כפי שזה היה בהוג פעם.

מדריכי גדנ"ע כפופים למנהלי בתי-הספר.

המדריכים משתתפים בישיבות מורים. במקרה שאיזה שהוא מנהל מודיע, כי המדריך בבית-ספרו אינו מתאים לתפקידו, אנו בדרך כלל מפטרים את המדריך.

א.ו.

סר פלדמן:

אשר לביטול אסונם של התלמידים כלפי הגדנ"ע, אני חייב לדבר זה יושג כאשר הם ירצו להגיע לדרגת אימונים גבוהה על-פנת להנות אחר-כך באבא סזכויות סטוייסות. זה גם יושג, אם סדריכי גדנ"ע יהיו סתמיים לתפקידם.

בקרר להסתלטות הסדריכי, אני רונה לציין כי לפני היכנסת לעבודה הם עברו קורס של 3 ינועות וקורס נוסף יערך בפסח.

עד כה שיטעתי ססקורות אבטיים, עוד הצבא לבטל את סחנה באר-אורה, כי אין לו תקשיב להחזקת הסקום.

בתי-ספר התיכוניים תורמים אף הם את חלקם ליטובי-עולים על-ידי כך שתלמידי בתי-ספר לעובדים קורס סכי"ס יוצאים אחר-כך להדרכה ביטובי עולים הקרובים לעיר.

הסיולים סטעם גדנ"ע אינם עוד סוסכים כל-כך כפי יהיו בעבר. הסתמלי בקרוב ל-25 אסיפות הורים, לפני סגת התלמידים לסחנה אימונים סרוכו. אב אחד אסר לי ססתוך 3 ילדיו הוא יכול להריות לעצמו סלוח רק ילד אחד לבית-הספס התיכון ולכן אין הוא חויב לילד זה יש לאסר את הכל, גם לימודים וגם סיולים ותלבושת סתמימה לטיול, ואילו לפני הילדים האחרים אף דבר אחד.

לא הזכרתי כאן את בעיית הבדיקות הרפואיות סכל תלמיד חייב לעבור לפני סגתו לסחנה האימונים, אלא ילא לכל בית-ספר תיכון יטנו רופא.

בעבר היה הצבא נושג לכל הדברים הקטורים ביצימה לסחנה אימונים ולסטעות, כגון רופא, רכב, קטר וכו'. אריך להיות קו סטורה בין סה יהצבא היה נותן לתלמידים לבין סה יטנו יכולים לספק להם.

הינו"ר א. רימלט:

לא יטענו את נציגי סידר הבטחון הסטפלים בחלק הינוי של הגדנ"ע - גדנ"ע בקרב הנוער העולה והעובד. יטנה אפשרות להזמינם לאחר פגרת הפסח, ואני סמאיר זאת לגבי פרטייך.

לגבי הדיון היום אני סציע לא להגיע לידי טיכום, אלא פטוט לקבל לתיוטת-לבנו את אשר יטענו.

ה ח ל ט ה

הצעת הינו"ר א. רימלט בתקבלה

הינו"ר א. רימלט:

סר סיטון אשר מנהל סיעודיים לעבודת במעברת תלפיות ביקר את העבודה לבקר בסייעודיים ביטום הקרובים.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקיים את הסיוור אחר הצהריים בשעה 17.00.

הינו"ר א. רימלט:

פנה אל הוועדה ארגון העובדים הסדעיים באוניברסיטה בקטר לדרגות סיכורותיהם. הם כותבים סלפני יטנה וחצי יטנה ירר התינוך ועדה ססתפקידה היה לקבוע את דרגת ססכורתם של העובדים הסדעיים. הוועדה הצמידה את ססכורתם לדרגות סטוייסות של עובדי הסדינה. באותו הזמן היתה קיימת בסנגנון הססילתי התוספת האקדמית, אך היא בוטלה ובסקורה הנהיגו תוספת סקצועית. ארגון העובדים הסדעיים טוען שהסדה זו לסכורת הפקידות הססילתית היא לרעתם, ובקטי דיון יסור בענין זה.

ועדת החינוך והתרבות,
31.3.54

א.ו.

ד"ר אבידור:

לפני יצאה וחצי מינה שר החינוך ועדה המורכבת
משלושה חברי-כנסת לשם קביעת מסכורתם של העובדים
המדעיים במסודות החינוך הגבוה. הוועדה המליצה על הצמדת מיכורות של הסגל
האקדמי לכל סוגיו למסכורת של פקידים מסלוליים בדרגות מסויימות.
פרופסור סן המנין צריך היה לפי זה לקבל מסכורת הממליטה למסכורתו
של פקיד בדרגה 1 במסילה, שהיא הרבה יותר גדולה ממסכורתו של פנהל כללי
של משרד, ובצירוף לזה גם תוספות שונות. המלצות אלו הועברו למוסדות
ההשכלה הגבוהה, אבל המוסדות לא קיימון במלואן. כיום, עם שינוי הדירוג
בפקידות הממשלתית, התעוררה בעיית מסכורתם של העובדים המדעיים. זה
גם קצת טיונה לעובדים מדעיים, שהם כולח בעלי השכלה אקדמית, יקבלו
תוספת אקדמית. בעיית הדירוג לעובדים מדעיים עומדת עתה לדיון בפני
ועדת השרים בין יתר שאלות המקיב של מוסדות החינוך הגבוה. אני מציע
להמתין למסקנותיה של ועדה זו.

י. סטילנסקי:

אני מציע לבקש משר החינוך שיטיל על אותה
הוועדה שקבעה לפני יצאה וחצי את דירוגם של
העובדים המדעיים, כי תחווה את דעתה עתה, לאור השינויים שחלו בינתיים
בדירוג הממשלתי.

היו"ר א. ריפלט:

אני מבקש מד"ר אבידור לדאוג לכך ששר החינוך
יטיל על אותה הוועדה שמונתה על-ידו לפני
שנה וחצי לחוות את דעתה כיום, לאור השינויים בדירוג בין הפקידות
הממשלתית.

הישיבה נועלה בשעה 11.00.